

«Ara és una època en què toca fer gestió i no gaire política»

ENTREVISTA. El Pou Digital obre l'espai d'entrevista de política municipal amb **Valentí Junyent**, alcalde de Manresa i cap de llista de CiU a les darreres eleccions. Aquesta és la primera de les tres entregues d'aquesta entrevista. Demà, la segona part, centrada en el complex conflicte entre l'Ajuntament i la Policia Local. Aquest espai es renovarà cada quinze dies. El proper entrevistat serà Josè Luis Irujo, president del grup municipal del PSC i exprimer secretari del partit a Manresa fins fa unes setmanes.

Valentí Junyent i Torras va néixer fa 52 anys a Castellbell i el Vilar. Va aconseguir l'alcaldia de Manresa com a cap de llista de CiU la primera vegada que entrava en política, com a independent. Fins llavors, calia buscar la seva trajectòria en la gestió esportiva. Va ser gerent de l'Igualada Hoquei Club (1990-1994) i del Bàsquet Manresa (1994-1997), a més de president executiu de l'entitat manresana (1997-1999), en els moments de més glòria esportiva que les dues entitats recorden.

Abans d'assumir l'alcaldia, va ser director esportiu i d'arbitratge de l'ACB. Casat des de fa 25 anys, Junyent no es planteja, de moment, allargar la seva estada a l'Ajuntament, tot i que fonts de CiU asseguren que és un alcalde de vuit anys.

Si voleu saber com veuen en Valentí Junyent els seus rivals polítics, cliqueu aquí.

Pau Gros
Caricatura de Valentí Junyent

Una de les crítiques recurrents de la resta de formacions polítiques és que vostè no tenia experiència política prèvia. Ara que l'Ajuntament està passant per una greu crisi financera, però també per una crisi de confiança amb la ciutadania, no creu que hauria estat millor que en el seu lloc hi hagués algú que conegués la realitat de l'Administració?

Jo diria que en aquest punt té raó l'oposició. A mi m'agrada donar la raó quan la gent, des del meu punt de vista, la té i, en aquest sentit, tenen raó, no tenia experiència política. Però jo crec que ara és una època que toca fer gestió i no toca fer gaire política. I la crisi de confiança s'ha de recuperar amb gent fresca vinguda de l'àmbit privat i que demostrin una credibilitat al ciutadà. El ciutadà, que té les necessitats que té, no li sembla bé que hi hagi gent que tingui de professió ser polític.

D'ESQUITLLENTES

Quin és el seu llibre preferit?

L'illa dels 5 fars, de Ferran Ramon-Cortés Muntaner.

A quin lloc li agradaria perdre's?

A Menorca.

Quin plat prefereix trobar-se a taula?

Paella.

Què és el primer que li passa pel cap de bon matí?

Donar gràcies per tornar a començar un nou dia.

Quina cosa se li fa insuportable?

La demagògia.

Quina és la seva assignatura pendent?

Saber més idiomes.

Qui és el seu referent en el món de la política?

Jordi Pujol.

És més de dretes o d'esquerres?

Crec que aquesta és una divisió que ja està superada.

La política, a part de gestionar els recursos, és ideologia. Sembla que amb aquest discurs de més gestió i menys política tot acabi desembocant en una ideologia, que és la dels comptes a final de mes.

Gestionar també és ideologia, també és discurs, també és emprendre iniciatives... Ara toca fer gestió i no tant política perquè, amb matisos, no hem de perdre l'horitzó que, quan ets en aquest àmbit, has de gestionar. La gestió primer que la política, perquè ara el ciutadà vol resultats i no econòmics només; vol plantejaments clars. A mi em costa dir-me que sóc polític encara que faci vuit mesos que ho sigui, em costa ficar-me en el paper de polític. Sóc una persona que em dedico a la gestió i que ara estic en un àmbit de política local, però un àmbit que és una empresa. L'Ajuntament de Manresa ha de donar comptes a 77.000 habitants, a gairebé 700 treballadors, 80 milions de pressupost: aquesta és l'empresa on sóc ara. El concepte d'empresa molesta ideològicament a alguna gent.

Vostè, que està acostumat a la manera de funcionar del sector privat, se sent incòmode amb la manera de treballar del sector públic?

No, és adaptar-se a una nova situació, és diferent, i sabem que els comportaments de l'Administració són uns altres, diferents de l'activitat privada, però hi ha gent molt preparada en l'equip de professionals de l'Ajuntament i és amb aquesta gent en qui has de recolzar-te per tirar endavant els projectes.

Alguna vegada ha dit que fóra bo traspasar els serveis socials a entitats compromeses amb el sector com Càritas...

No, no, no he dit exactament que s'hagués de traspasar res. He dit que s'havia de complementar i que s'havia d'aconseguir que allà on no arriba l'Administració es complementi amb aquestes entitats privades.

El que jo havia entès és que, en aquestes polítiques en concret, per ser més eficients, l'Administració se n'havia d'apartar.

No, es va interpretar en algun moment, però el tema no anava en aquesta direcció.

No es privati tza, doncs, l'assistència social?

No, només es complementa. De fet, hem incrementat la partida pressupostària de serveis socials i els professionals que hi són continuen marcant les línies d'ajut i de col·laboració amb els ciutadans que més ho necessiten. Llavors són les entitats privades les que complementen allà on no arribem com a institució en un moment en què la necessitat de la suma públic-privat és més evident. Sé que això és ideologia i sé que això no agrada a tothom, però és evident que, des del moment que majoritàriament ens van votar un nombre significatiu de ciutadans, nosaltres hem de defensar el que vam defensar en el transcurs de la campanya. És època de sumar esforços entre privats i públics.

« Nosaltres hem de defensar el que vam defensar en el transcurs de la campanya. És època de sumar esforços entre privats i públics »

El fet que Alexis Serra, l'exportaveu del grup municipal en la legislatura anterior, no acceptés ser el número 2 a la candidatura de CiU, es deu al fet que potser no es va ser prou just amb ell?

L'Alexis ha tingut ara una vida personal que l'ha satisfet. Tornarà a la política perquè és un polític en essència, és a dir, és una persona que ho porta als gens i potser li ha arribat l'oportunitat en un moment en què concorrien unes circumstàncies que no el feien estar còmode. De fet, ara ha estat pare, i l'Aniel, el seu fill, que va néixer fa cinc setmanes, és ara mateix el seu projecte de vida, la seva parella i viure a Canàries. Però jo, en un procés amb aquestes característiques, quan hi ha molta intensitat de fets, s'ha de mirar amb perspectiva. Ho ha decidit lliurement, ningú l'obligava a anar-se'n a Canàries. En aquestes coses m'agrada pensar que tothom té el seu moment i, si té insistència i perseverança, segur que troba el que ara, pel que sigui, no ha sortit. Per descomptat, jo tinc la consciència absolutament tranquil·la en relació a això.

Valentí Junyent defensa que no li cal ser militant de CDC per fer bé la tasca d'alcalde. NATÀLIA PELEGRÍ

Vostè no és militant de CDC. És perquè no vol implicar-s'hi més o perquè en els últims anys a Convergència hi ha hagut unes quantes batusses per la direcció del partit?

Jo no faria ni terceres ni quartes lectures. Simplement a mi em van venir a oferir la possibilitat de col·laborar amb la candidatura de l'Alexis, després vaig passar a ser cap de llista perquè es va generar un consens i vaig entrar-hi com a independent. El partit sempre m'ho ha respectat, cosa que agraeixo. Com que no tinc, ara mateix, plantejaments més enllà del 2015, qualsevol plantejament de futur no és urgent. Joestic còmode en el punt en quèestic i, de fet, penso que és bo que hi hagi independents, encara que, en el moment en què vas amb una formació política, és evident que t'hi sents còmode i t'identifiques amb un determinat color. Jo crec que, complint els requisits que es requereixen per mantenir una activitat lligada al partit, no necessàriament n'has de ser militant.

«No tinc, ara mateix, plantejaments més enllà del 2015, qualsevol plantejament de futur no és urgent»

En una entrevista a Regió 7 , el portaveu del govern municipal, Antoni Llobet, va admetre que encara no us havíeu acostumat del tot a governar en minoria, que us havia faltat aprendre a buscar una mica més el suport de la resta de formacions polítiques.

Això era fa mesos, eh? Ara ja n'hem après.

L'entrevista és força recent [del 22 de març].

Ara som en una fase en què no només dediquem temps a dialogar amb els altres grups i a buscar complicitats i acords, sinó que, a més, hem tret temes prou significatius amb l'ajut de diversos grups polítics.

Abans no éreu conscients que governàveu en minoria?

Conscients, sí que n'èrem, però ens faltava rodatge. Suposo que, com tot, has d'entrar en la dinàmica política. No voldria citar exemples per no concretar, però hi ha hagut coses que les hem tret amb unanimitat. Això també demostra que hi ha hagut una capacitat de diàleg i d'escolta i, sobretot, la suficient habilitat per poder trobar aquestes complicitats.